

РЕШЕНИЕ

№ 9117

гр. София, 06.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **12273** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от 17.11.2025 г. на О. О. Д., с ЛЧН [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , срещу Решение № 170X/ 11.11.2025г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е отказано предоставянето на международна закрила.

В жалбата на 17.11.2025 г., в съдебно заседание и в представените писмени бележки от 20.02.2025г. са развити доводи за незаконосъобразност на постановеното решение, като се твърди, че същото е поставено в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Изложени са твърдения, че административният орган не е съобразил новопосочени документи с личен характер на молителя, което е в разрез с актуалното тълкуване на разпоредбата на чл. 40, пар. 2 и 3 в Директива 2013/32/ЕС и Решение на СЕС от 09.09.2021 г. по дело С-18/20, с което се уточнява, че последваща молба може да се основава на нови факти, включително представени за първи път от кандидата. Твърди се, че интервюиращият орган не е анализирал представените документи относно личното положение на жалбоподателя - копие на медицински доклад, копие от уведомление, че е търсен за кръвнина, копие от официална повиквателна от дирекция „Вътрешни работи“ провинция Д. Ал Зор и други. Оспорват се изводите в постановеното решение относно обстановката в С.. По същество се иска отмяна на оспорваното решение.

В съдебно заседание на 19.02.2026г. жалбоподателят за лична защита е заявил, че част от семейството му са убити, а той е преследван от клана „Б.“ за отмъщение, задържан за 4 месеца от

правителството и изтезаван в затвора, но е успял да избяга и търси закрила в Б... Твърди, че децата му са останали в С..

Ответникът- Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, чрез процесуален представител, в съдебно заседание оспорва жалбата, като счита решението си за правилно и законосъобразно и твърди, че при издаване на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и съответствие с материалния и процесуалния закон. Посочва се, че от представените медицински изследвания е видно, че жалбоподателят не страда от заболяване, което да пречи на връщането му в страната му по произход. Акцентира на това, че семейството му е останало в С. и няма данни срещу тях да е има отправени заплахи. Моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 11.10.2024 г. О. О. Д. е подал молба за предоставяне на международна закрила с Вх. № 4225/11.10.2024г. /л.241/

Във връзка с подадената молба е съставен Регистрационен лист, съдържащ данни на жалбоподателя /л. 239/.

По делото са представени доказателства, видно от които жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ).

На 09.01.2025г. е получено писмо от ДАНС с изразено становище, че не възразява да бъде предоставена закрила на жалбоподателя, в случай че отговоря на условията на ЗУБ. /л.198/

На 27.01.2025 г. е проведено интервю с О. О. Д., за което е съставен протокол /л.187/. Пред интервюиращия орган жалбоподателят е заявил, че е напуснал С. нелегално през 2024 г., откъдето е отишъл в Т. за 1 месец, след което е дошъл нелегално в Република Б.. Посочва се, че е бил арестуван и задържан от ислямски организации, близки до режима в продължение на 4 години, защото е отказал да влезе в армията, но не е осъждан. Посочил е, че е арабин, мюсюлманин-сунит, не е имал проблеми заради религията и етноси си, не е участвал в религиозни организации. Жалбоподателят е посочил, че семейството му се намира в С.. Твърди се, че е работил като шофьор на багер и е отбил военната си служба, но заради проблеми с паметта не помни кога е било. Поради същата причина не помни да е имало отправени заплахи лично към него и какво се е случило, нито кой е последният инцидент, свързан със сигурността в района му, но не му е оказвано насилие. Като причина за напускане на С. е посочил войната там и несигурността, като твърди, че при напускането си е бил задържан в И. от Свободната армия заради съмнения за шпионаж, но е освободен срещу 5000 долара, платени от семейството му. По време на интервюто е заявил, че не помни нищо и поради това не може да каже дали е имало отправени заплахи лично към него и дали е бил свидетел на въоръжени действия и сражения.

С решение № 2559/14.03.2025г. на Председателя на ДАБ е отхвърлена молбата на с О. О. Д. за международна закрила /л. 175/.

С решение на АС-Хасково № 4774/08.05.2025 г. по адм. дело № 20257260700867/2025г. по описа на АС Хасково съдът е отхвърлил жалбата на О. О. Д. срещу решението на председателя

на ДАБ /л.130/.

С решение № 9656/13.10.2025г. на ВАС съдът е оставил в сила решение № 4774/08.05.2025 на АС Хасково /л. 120/.

На 28.10.2025 г. О. О. Д., гражданин на С., е подал последваща молба за международна закрила рег. № УП 35140/28.10.2025г., в който е посочил като нови обстоятелства преследване от страна на племето „Ал Б.“, които са убили майка му и баща му, докато жената и децата му са били третираны като роби на племето. В молбата е посочил, че е търсен за кръвнина и за „войник“ от „Ал Б.“ Изложил е твърдения, че е получил инсулт и е бил в болница в Л., [населено място], след което бил задържан за пет месеца в С. и подложен на изтезания, докато успял да избяга, след което бил настанен в болница в Д., откъдето са медицинските документи, с които разполага. Твърди, че в С. е налице безогледно насилие, поради което накрая избягал през Т. за Б.. /л.48/.

С решение № 170X/11.11.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС не е допусната последваща молба рег. № УП 35140/28.10.2025г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила. След направен анализ на обстановката в С. в оспорваното решение е посочено, че са породени съмнения относно достоверността на заявените от жалбоподателя нови обстоятелства. Административният орган е посочил, че от представеното от О. Д. копие на уведомление, че е търсен за кръвнина, не става ясно от кое племе е търсена кръвнина на жалбоподателя, като отделно от това се сочи, че в представеното доказателства за липсва дата на издаване. Акцентирано е върху противоречията в дадените обяснения на жалбоподателя относно твърдяната временна загуба на памет, като се посочва, че са представени само копия, но не и оригинали на документите на жалбоподателя. Допълнително е представен анализ на обстановката в С., като е посочено, че ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони. Акцентира се, че семейство на жалбоподателя продължава да живее в С..

Представена е справка от 30.09.2025г. от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С. /л. 28/. В справката е разгледано подробно положението на бежанците в С., като се сочи, че ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони. Посочено е, че турският президент Р. Е. на Общо събрание на ООН потвърждава обещаната подкрепа за сирийския народ и повтаря призива си за отмяна на всички санкции срещу С.. Допълнително демографският профил на завърналите се лица остава непроменен, със заявена повишена сигурност и трудоспособност, събиране на семействата и образование. Посочено е, че основните причини за завръщането на сирийците са настъпилите политически развития, подобрената сигурност и възстановяване на собствеността.

В хода на съдебното производство са представени актуални справки от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С., извадки от сайтове относно ситуацията в С., медицински документи за жалбоподателя.

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните доказателства по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Обжалваното решение е издадено от К. Б., юрисконсулт в ДАБ при МС, определен за

интервюиращ орган със Заповед № РД05-286/13.04.2022 г. на Председателя на ДАБ, видно от която К. Й. Б. е определен за интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ. /л.45/

Решението е издадено в изискуемата от закона форма, съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по АПК, мотивирано е с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Спазени са административнопроизводствените правила. Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл.23, ал. 1ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл.29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ. Ето защо процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Административният орган не е допуснал процесуални нарушения - изяснил е заявените от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение.

Процесната молба за международна закрила е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република Б., която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б.. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в Република Б. да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република Б., е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст. В случая жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република Б., което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Разпоредбата на чл.13, ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл.76а от закона визира задължението на административния орган да прецени допустимостта на последващата молба за международна закрила, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество. Съгласно чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл.40. Тези правила могат да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Нормата на това чл.33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или

факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от

органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история. С подадената последваща молба жалбоподателят е посочил, че е бил преследван с цел кръвнина и военна служба. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че в оспорваното решение интервюиращият орган не е анализирал представените документи относно личното положение на жалбоподателя - копие на медицински доклад, копие от уведомление, че е търсен за кръвнина, копие от официална повиквателна от дирекция „Вътрешни работи“ провинция Д. Ал Зор и други. Видно от изложените мотиви на оспорвания акт всеки един от така посочените документи е анализиран и съпоставен с останалите доказателства по административната преписка. Изрично е посочено, че представените документи са копия, а не оригинали, като е анализирано подробно уведомлението, че е търсен за кръвнина и посочено, че не става ясно от кое племе е търсена кръвнина на жалбоподателя, както и коя е датата на издаване на документа. В тази връзка, правилно в оспорваното решение е посочено, че са породени съмнения относно достоверността на заявените от жалбоподателя нови обстоятелства. В оспорваното решение е направен анализ на противоречията в дадените обяснения на жалбоподателя относно твърдяната временна загуба на памет. Следва да се отбележи, че сами по себе си, представените медицински документи, вкл. и тези, събрани в хода на съдебното производство, не съдържат доказателства относно основанията за преразглеждане на молбата му. Отделно от това е извършен подробен анализ на актуалната обстановка в С., като е посочено, че положението в страната е значително подобро, ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони, налице е ново политическо развитие, подобрената сигурност и възстановяване на собствеността, а и семейство на жалбоподателя продължава да живее в С..

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 8 и чл.9, ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсеция закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. В случая не се установява спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С., той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

Предвид изложеното, съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата и по произход, поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 17.11.2025г. на О. О. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., срещу Решение № 170 Х/11.11.2025г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което е не е допусната последваща молба рег. №УП

35140/28.10.2025г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85 ал.3
ЗУБ.

СЪДИЯ: